

ספר במה לדוגמא-ערב מורשת גדודי לציון שלוש שנים למלחמה

מנחה / כרוז -

ערב טוב, בעוד מספר דקות נתחיל בערב גדוד (שם/מספר הגדוד) לציון שלוש שנים למלחמה תשפ"ו.
אנא תפסו את מקומותיכם וכבו את הטלפונים הניידים.

רס"ר - הקשב

כניסת בכירים

VTR פתיחה

שיר - להקה צבאית

מנחה -

ערב טוב לכולם.

מכובדינו, (תפקיד, דרגה, שם מלא), מפקדים, קצינים, נגדים, חיילים, ובעיקר - משפחות יקרות.

שלוש שנים עברו מאז אותו בוקר ששינה את המציאות של כולנו.

שלוש שנים שבהן מדינת ישראל ידעה ימים של כאב גדול לצד רגעים של עוצמה, של אובדן לצד נחישות, של חוסר ודאות לצד אמונה.

שלוש שנים שבהן המילה "מלחמה" הפכה לחלק מהשגרה, והמשימה הביטחונית הפכה לחלק בלתי נפרד מהחיים של כולנו.

הערב אנחנו עוצרים לרגע. לא כדי לסכם את המלחמה, שעדיין נמשכת, ולא כדי לסמן נקודה בסופה של הדרך.

אנחנו עוצרים כדי להסתכל על הדרך שעברנו, על האנשים שהיו בה, על הרגעים שעיצבו אותנו ועל הדברים שאנחנו בוחרים לקחת איתנו הלאה.

זהו ערב של זיכרון, של הוקרה ושל מורשת.

ערב שמבקש לתת מקום לסיפור הגדול אבל גם לסיפורים הקטנים שמרכיבים אותו.

לכל אדם, לכל משימה, לכל החלטה ולכל רגע שבו מישוהו בחר לעשות את שנדרש ממנו.

אני מתכבד/ת להזמין את (תפקיד, דרגה, שם מלא) לשאת דברים.

נאום מפקד החטיבה / האורח המרכזי

תודה רבה ל** (תפקיד, דרגה, שם מלא) ** על הדברים.

מנחה –

שלוש שנים הן זמן ארוך. אבל יש רגעים שנשארים איתנו כאילו התרחשו רק אתמול. קולות, פנים, מקומות, משפטים, אנשים שפגשנו בדרך ורגעים שבהם הבנו שהמציאות השתנתה. המלחמה שינתה את המקום שבו אנחנו נמצאים, אבל היא גם השאירה בתוכנו דברים. אחריות גדולה יותר.

היכרות עמוקה יותר עם האנשים שלצידנו.

הבנה של משמעות המילה צוות.

והידיעה שבסופו של דבר, גם במשימות הגדולות ביותר, תמיד עומדים בני אדם.

אנשים שקמים בבוקר, לובשים מדים, מקבלים משימה ויוצאים לבצע אותה.

לפעמים בלי לדעת איך ייראה היום שיגיע אחריו.

קטע במה / מונולוג / הקראה

אייטם בימתי / vtr ממאגר חיל חינוך

אם עושים אייטם מומלץ לשלב ראיונות קצרים עם אנשי הגדוד, מפקדים, לוחמים, תומכי לחימה או בני משפחה.

שאלות אפשריות:

- מה הרגע שאתה זוכר במיוחד משלוש השנים האחרונות?
- מה השתנה אצלך מאז?
- איזה אדם מהדרך הזו אתה לא תשכח?
- מה למדת על האנשים שלצידך?
- מה אתה לוקח איתך הלאה?

שיר – להקה צבאית

מנחה –

בתוך כל מה שעברנו בשלוש השנים האחרונות, יש דבר אחד שלא השתנה.

האנשים.אלה שנכנסו אל המשימה ולא חזרו ממנה.אלה שנפצעו ונושאים את פצעי המלחמה בגוף ובנפש.אלה שהמשיכו להגיע בכל יום, גם כשהמציאות השתנתה.ואלה שחיכו בבית, דאגו, תמכו ונשאו איתם את אותה מציאות גם הרחק משדה הקרב.הערב אנחנו מבקשים לעצור ולזכור את מי שאינם איתנו עוד.לא רק את הרגע שבו נפלו, אלא את החיים שהיו להם.את המשפחות, החברים, החלומות, התוכניות והדרך שהייתה לפניהם.

הם חלק מהסיפור שלנו.הם חלק מהמורשת שלנו.ולעולם יישארו חלק מאיתנו.

לקריאת יזכור הקהל מתבקש לעמוד.

יזכור

שיר זיכרון – להקה צבאית

מנחה – "האנשים שמאחורי המשימה"

המלחמה נכתבת לעיתים בכותרות גדולות.במבצעים, בקרבות, בהישגים ובמספרים.אבל מאחורי כל אלה נמצאים אנשים.לוחם שמחזיק את העמדה.מפקדת שמקבלת החלטה.נהג שיוצא לעוד משימה.חובש שמגיע ראשון.מפקד שמוביל את אנשיו.וחייל שעושה את תפקידו, גם כשאף אחד לא רואה.העשייה הזו, היום-יומית והשקטה, היא שמאפשרת למערכת כולה להמשיך לפעול.היא זו שהופכת משימה למציאות.והיא זו שבונה מורשת.

VTR מורשת גדודי

המלצה לבניית הסרט:

הסרט יעסוק בסיפורו הייחודי של הגדוד בשלוש השנים האחרונות.

ניתן לשלב:

- אירועים משמעותיים שבהם השתתף הגדוד.
- סיפורים אישיים של חיילים ומפקדים.
- הישגים מבצעיים.
- רגעי קושי ואתגר.
- תמונות וסרטוני ארכיון.
- משפטים של אנשי הגדוד.
- חיבור בין העבר של הגדוד לעשייה בהווה.

הסרט ייבנה בהתאם לסיפורו ולמאפייניו של כל גדוד.

שיר – להקה צבאית

מנחה –

מורשת אינה נמצאת רק בעבר. היא נבנית בכל יום מחדש. היא נמצאת בהחלטה שמקבל מפקד, באחריות של חייל, בעזרה שמושיט חבר ובנכונות של אדם אחד לקחת על עצמו מעט יותר ממה שנדרש ממנו היא עוברת מאדם לאדם ומדור לדור. ולכן, כשאנחנו מדברים על שלוש השנים האחרונות, אנחנו לא מדברים רק על מה שהיה. אנחנו מדברים גם על מה שאנחנו רוצים שיהיה. על הדרך שבה אנחנו בוחרים לפעול. על הערכים שאותם אנחנו בוחרים לשמר. ועל האנשים שאנחנו רוצים להיות.

מעמד הוקרה

הערב אנחנו מבקשים לעצור ולהוקיר את האנשים שמייצגים את הרוח הזו.

אנשים שבחרו לקחת אחריות.

אנשים שהובילו, שפעלו, שראו את מי שלצידם ושידעו להיות שם ברגע שבו היה צריך אותם.

ההוקרה הערב אינה רק על פעולה אחת.

היא על הדרך.

על ההתמדה, על המחויבות ועל הבחירה לעשות את הדבר הנכון, פעם אחר פעם.

למעמד חלוקת תעודות ההוקרה אני מתכבד/ת להזמין את:

(תפקיד, דרגה, שם)

(תפקיד, דרגה, שם)

(תפקיד, דרגה, שם)

– חלוקת תעודות ההוקרה –

מנחה –

שלוש שנים אחרי, אנחנו עדיין בתוך הסיפור. אבל לצד כל מה שעברנו, יש גם דבר אחד שאנחנו יודעים היום יותר מתמיד: הדרך ממשיכה. היא ממשיכה דרך האנשים שנמצאים כאן. דרך מי שמשרת היום ודרך מי שישרת מחר. דרך הזיכרון שאנחנו נושאים, דרך האחריות שאנחנו מקבלים ודרך הבחירה שלנו להמשיך לעשות. אין לנו אפשרות לדעת מה יביא איתו היום הבא. אבל אנחנו יודעים מי אנחנו רוצים להיות כשנגיע אליו. אנחנו רוצים להיות אנשים שאפשר לסמוך עליהם. אנשים שנשארים יחד גם ברגעים הקשים. אנשים שמבינים שהמשימה היא גדולה מכל אחד מאיתנו – אבל מתבצעת בזכות כל אחד ואחת מאיתנו.

וזו אולי המורשת הגדולה ביותר שאנחנו יכולים לקחת משלוש השנים האלה.

שיר סיום – להקה צבאית

מנחה – סיום

הערב עברנו בין זיכרונות, אנשים ורגעים.הבטנו לאחור, אבל לא נשארנו שם.כי זיכרון הוא לא רק הסתכלות על מה שהיה.הוא גם אחריות על מה שיהיה.אנחנו נמשיך לשאת איתנו את מי שאינם כאן.נמשיך להוקיר את מי שפועלים היום.ונמשיך לבנות את הסיפור של הגדוד הזה – במעשים שלנו, במשימות שלנו ובדרך שבה נבחר לפעול זה לצד זה.

אני מתכבד/ת להזמין את **(תפקיד, דרגה, שם מלא)** לשאת דברים.

נאום מפקד הגדוד

תודה רבה ל***(תפקיד, דרגה, שם מלא)**.

שלוש שנים אחרי, הסיפור עדיין נכתב. והפרק הבא שלו נמצא בידיים שלנו.

לשירת התקווה הקהל מתבקש לעמוד.

קצינים ונגדים-הצדעה.

התקווה

יציאת בכירים

יציאת קהל